

Andrzej Malicki

O niebezpieczeństwie dla adwokata wynikającym z możliwości zwrotu jego wniosku o uzasadnienie wyroku w sprawie gospodarczej

---

Palestra 50/5-6(569-570), 242-243

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Prawo cywilne

O NIEBEZPIECZEŃSTWIE DLA ADWOKATA WYNIKAJĄCYM Z MOŻLIWOŚCI ZWROTU JEGO WNIOSKU O UZASADNIENIE WYROKU W SPRAWIE GOSPODARCZEJ

Z chwilą wejścia w życie nowelizacji art. 479⁹ k.p.c., tj. dnia 5 lutego 2005 r. – powstał nowy sposób zapowiadania apelacji w sprawach gospodarczych (nieznany dotąd, ale oczekiwany przez sądy), według którego adwokat lub radca prawny jako profesjonalny pełnomocnik strony – do wniosku o uzasadnienie wyroku wniesionego do sądu pełnomocnik musi dołączyć dowód doręczenia drugiej stronie odpisu pisma, albo dowód wysłania go listem poleconym – pod rygorem zwrotu tego wniosku bez wzywania do usunięcia tego braku.

Kierując się więc potrzebą upowszechnienia wśród adwokatów nowej bardzo niebezpiecznej dla stron i ich pełnomocników praktyki sądowej, wynikającej z aktualnego brzmienia art. 479⁹ k.p.c. (która znalazła już potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu od marca br.) godzi się przypomnieć wszystkim Koleżankom i Kolegom Adwokatom oraz Aplikantom Adwokackim, że złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku (art. 328 § 1 k.p.c.) jest traktowane jako złożenie pisma procesowego w rozumieniu art. 125 k.p.c.

Z kolei stosownie do art. 479⁹ k.p.c. w toku postępowania w sprawach gospodarczych strona reprezentowana przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego jest obowiązana doręczać odpisy pism procesowych z załącznikami bezpośrednio stronie przeciwnej. W świetle więc ostatnio obowiązującej, ale zmienionej praktyki sądowej, wniosek o uzasadnienie wyroku, uzupełnienie wniosku o zwolnienie od kosztów skierowane do sądu musi być przesłane wraz z dowodem doręczenia drugiej stronie odpisu pisma, albo dowodem wysłania go jej listem poleconym. Uchybienie temu obowiązkowi przez pełnomocnika spowoduje, stosownie do cyt. art. 479⁹ k.p.c., zwrot pisma bez wzywania do usunięcia braku.

Wprowadzenie więc możliwości zwrotu pisma jako skutku niezachowania wymogów określonych w art. 479⁹ k.p.c. – stworzyło dla sądów kolejną okazję do zmiany dotychczasowej praktyki w odniesieniu do wszelkich pism stron, w tym wniosków o: uzasadnienie wyroku, o zwolnienie od kosztów, a także pism zawierających uzupełnienie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

Dalszą konsekwencją takiej wykładni powołanego przepisu wobec wniesienia apelacji od daty doręczenia wyroku z uzasadnieniem może być odrzucenie apelacji jako wniesionej po terminie (art. 373 k.p.c.).

Stanowisko powyższe znajduje jednak uzasadnienie w przepisach k.p.c., choć zmienia dotychczasową praktykę, obarczając adwokatów dalszymi formalnymi obowiązkami. Znamienne jest, że kiedy art. 479⁹ k.p.c. nie zawierał sankcji wprowadzonej ostatnią nowelą, to sądy nie dokonywały rozszerzającej wykładni dotyczącej doręczania pism stronie przeciwnej. Prezentowana ostatnio praktyka sądowa – możliwości zwrotu wniosku o uzasadnienie wyroku (wobec zaskoczenia wielu adwokatów i radców prawnych, którzy też są profesjonalistami) – z pewnością stanowi dalszą szansę „odciążenia” sądów od obowiązku sporządzenia uzasadnień. Nie można jednak upatrywać dla sądu roli jedynie arbitra w wyłapywaniu (błędów formalnych pełnomocników wynikających z braku przemyślanej koncepcji ustawodawcy a także niebezpiecznej wykładni sądowej dla stron i pełnomocników pozbawiającej w konsekwencji prawa do kontroli wyroku z powodu niezachowania wymogów formalnych, które nie mają istotnego wpływu na wynik spraw.

Wykładnia art. 125 k.p.c. uzasadnia przedstawioną praktykę, bowiem treścią pisma procesowego mogą być wszelkiego rodzaju wnioski i oświadczenia kierowane do sądu [Maria Jędrzejewska (w:) Tadeusz Ereciński, Jacek Gudowski, Maria Jędrzejewska, Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, Część pierwsza pod redakcją prof. dr. hab. Tadeusza Erecińskiego, t. I, wyd. trzecie zmienione, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 2001, s. 286, t. 4].

Na użytek polemiki można by przeciwstawić tej praktyce argument, że zapowiedź apelacji nie jest oświadczeniem dotyczącym sprawy, złożonym poza rozprawą, ale jedynie wnioskiem skierowanym do sądu w celu uzasadnienia wyroku. Pogląd taki jednak z pewnością nie zyskałby aprobaty w sądach odwoławczych, mimo że inne znaczenie powinny mieć pisma do wydania wyroku w I lub II instancji oraz w toku postępowania, tzw. międzyinstancyjnego.

W konkluzji, dla należytego wykonywania zawodu adwokata – aktualnie należy przypomnieć o obowiązku doręczania odpisu wniosku o uzasadnienie wyroku drugiej stronie i przedstawianie wraz z takim wnioskiem sądowi dowodu jego doręczenia bądź wysłania listem poleconym przeciwnikowi procesowemu. Zaleca się upowszechnienie przedstawionej zmiany odnoszącej się do ważkiego zadania adwokata, jakim jest niewątpliwie wnoszenie środków odwoławczych.

Andrzej Malicki